

QK94 LX

En munter Vise

om forandret

Klædedragt,

som synges

med en bekjendt Melodie.

Bergen.

Tykt og tilkjøbs hos Chr. Dahl, N. S.

1.

Herligt gaaer her til i denne Tid san;
 Thi nu gisør de Gleste at sin Hlid san
 Sig at brilliere Og at udstaffere
 Med ny Moder, som er meget fin san,
 Er ei det san Meget net san,
 Man gaaer ei som før saa ret og slet san.

2.

Fordum gif man med en simpel Hat san,
 Men nu har vi rare Euer fat san.
 Lad nu Stormen larmé Euen maa vist varme,
 Thi hun er deg efter Wyens Art san.
 Frys jeg daa san, Lad fun gaae san,
 Jeg har dog et Wyens Hoved paa san.

3.

Naar vi tenke paa den simple Dragt san,
 Som de Gamle holdt for Kirkepragt san,
 Og vi undres ofte, Paa den sorte Koste,
 Som saa sid paa Kroppen var nedstrakt san,
 Vesten med san, Lang og bred san,
 Strakt fra Skuldre og til Laaret ned san.

4.

Nei, nu har vi forte Trøjer paa san
 Med Kolør den fine Morkeblaas san;
 Knapperne de blide Midt i Brystet sidde,
 Som Diamanter de paa Trøjen staas san.
 Knapper peen san, Vester skön san,
 Rød og blaas, ja undertiden grøn san.

5.

Meget forte Burer bar man for san,
Som var meget tet om Livet suort san,
Som vi rigtig kjender Maade fra Lænder
Og kun bare til Personens Kne san,
Burbaand san Meget trang san
Saadan Klædning var jo for en Fant san.

6.

See, nu har vi smukke Burer paa san,
Stundom graa, men fleste Gange blaa san,
Deiligen vi soerme, Thi see vi os nærme,
Snart at faae en Kjøbmands Klædning paa san,
Hurtig Dragt san, Hvilken Pragt san,
Vi gaae ei som hine gamle Krat san.

7.

Hjemmegjorte Skoe man hos dem fandt san,
Med en Rem de dem til Hoden bandt
Rundt om Agen stode Trækte Remmer gode,
Underne man fast om Hoden bandt san,
Simple Hol san Mangefold san,
Slige Skoe de var jo for et Trold san.

8.

Bedre har vi det paa Moder nu san,
Enten Sole- eller Anklestoe san.
Paa den tykke Sole Spanke vi som Fole
Og er ikke tung en Dands at snoe san.
Hei hvor let san Og hvor net san
Er vi nu fra Top til Taae beklædt san.

9.

Naar vi er staferet ud saa rart san
Vil vist Fleste agte os for Kar san.
Vi ei Penge spare For de Moder rare,
Net vi frygte ei for Morgendag san.
I slig Stads san Er vi Bas san,
Skjondt de Gamle holde det for Fjas san.

10.

Drikke, sværme og et elste Stads san
Er i Mode nu. Er det ei Vas san,
Narrestreger gjøre. Saadant til at lære,
Hvad al Verden er ei det Kælas san?
Hei galant san, Brilliant san,
Ja vi vove Slazemaal og iblandt san.

11.

Hør os nu, I gamle sturend' Glof! san,
Hvorfor vil I saa bebreide os san
For de nye Moder, Som vi nu indpoder,
Tænk, de er dog fra det stolte Vos san.
Er ei sligt san Upperligt san,
At Jers Ungdom lærer Vosseamt san.

12.

I som elste hin Bellysters Ven san,
Tænk om sligt er Livets rette Ven san
Efti de bedste Dage Herren lod Jer smage,
Drives bort til saadant daarligt Toi san.
Ungdoms Vaar san Snart forgaaer san,
Sorg og Moie ofte forestaaer san.

13.

Gam' og Unge, samtligen min Ven san,
Troer Jer ei fornærmet af min Ven san;
Thi han har det Lyde, At han tids vil fryde,
Naar han vender sig fra Flasken hen san.
Han gaaer tids san, Meget vidt san,
Thi han drikker sig saa tids paa Vidst san.

